

”مینی بچی - آپي تمھين ڏندا اُستتي، ماڻ اُپمان، دُک سُک سڀ ڪُچ سھن

ڪرنا هئ تمھاري سُک کي دن آپي سمپ آ رھي هئ“

پُرسن :- باپ آپني برھمڻ بچون ڪو ڪوئسي ايڪ وارننگ ڏيتي هئ؟

اُتر :- بچي ڪيپي پي باپ سين روئنا نھين. اُگر باپ سين روئينگي تو سدگتي سين پي روئ جائينگي. باپ وارننگ ڏيتي هئ روئني والون ڪو بڙي ڪڙي سزا ملينگي. آپس ۾ يا برھمڻي سين پي روئي تو قول بنتي بنتي ڪانئا بن جائينگي. اِس ليئي بهت بهت خبردار رھو.

گيت :- ڏيرج ڌر منوا.....

اومر شانتی . ميني ميني سڪيلڌي بچون نين گيت سنا، تهر بچون کي جو پي جنر جنمانتر کي دُک هئ سڀ دُور هو جاني چاهيئي. اِس گيت کي لائين سني، تهر جانتی هو آپي همارا دُک ڪا ڀارت پورا هوتا هئ اُور سڪ ڪا ڀارت شروع هوتا هئ. جو پوري ريت نھين جانتی هئ وه ڪسي نه ڪسي بات ۾ دُک ضرور ڏيکتي هئ. يهان بابا کي پاس آني سين پي ڪوئي نه ڪوئي پرڪار ڪا دُک پائينگا. بابا سمجھ سکتي هئ، بهت بچون ڪو تڪليف هوتي هونگي. جب تيرت ياترا پر جاتي هئ تو ڪهان پيڙ هوتي هئ، برسات پر جاتي هئ، ڪيپي طوفان لڳ پرتي هئ. جو سڄي پڳت هونگي وه تو ڪهينگي ڪيا هر جا هئ، پڳوان کي پاس جاتي هئ. پڳوان سمجھ ڪر هين ياترا پر جاتي هئ. ڏير کي ڏير پڳوان هئ منشون کي. تو جو آچي مضبوط هوتي هئ، وه تو ڪهتي هئ هر جا نھين، آچي ڪام ۾ سدا وڳهن پرتي هئ. واپس لوٽ ڪر ٿوريئي جائينگي. ڪوئي ڪوئي تو لوٽ پي جاتي هئ. ڪيپي وڳهن پرتي هئ، ڪيپي نھين پي پرتي هئ. باپ ڪهتي هئ بچي يه پي تمھاري ياترا هئ. تهر ڪهينگي هر بيحد کي باپ پاس جاتي هئ، وه باپ سيڪي دُک هرني والا هئ. يه نشچيه هئ، آج ڪلهه ڏيکو مذوبن ۾ ڪتني پيڙ هئ، بابا ڪو اونا رھتا هئ، بهتون ڪو تڪليف پي هوتي هونگي. پت ۾ سونا پرتا هئ. بابا ٿوريئي چاهتا هئ بچون ڪو پت ۾ سلائين. پرنٽو ڊراما اَنوسار پيڙ هو گئي هئ، ڪلپ پھلي پي هوئي ٿي ڦر هونگي، اِس ڪوئي دُک نھين هونا چاهيئي. يه پي جانتی هئ پڙهني والي ڪوئي تورا جا بنينگي ڪوئي ڦر رنک پي بنينگي. ڪوئي ڪا اونچا مرتبا، ڪوئي ڪا ڪم. پرنٽو سڪ ضرور هونگا. يه پي بابا جانتی هئ، ڪوئي بهت ڪچي هئ، جو ڪُچ پي سھن نھين ڪر سکتي هئ. اُنھون ڪو ڪُچ تڪليف هونگي، ڪهينگي هر تو ناحق آئي يا ڪهينگي همڪو برھمڻي زور ڪر کي لي آئي هئ. اُتسي پي هونگي جو ڪهينگي همڪو برھمڻي نين ناحق ڦسايو. پوري پھچان نھين ڪ وشو وديالہ ۾ آئي هئ. اِس سميه کي پڙهائي سين ڪوئي تورا بنينگي. ڪوئي رنک پي بنني والي هئ پوشيه ۾. يهان کي رنک اُور راءِ ۾ اُور وهان کي رنک، راءِ ۾ رات دن ڪا فرق هوتا هئ. يهان کي راءِ پي دُکي هئ تو رنک پي دُکي هئ. وهان دونو سڪي رھتي هئ. يهان تو هئ هين پنت وڪاري دنيا. پل ڪسڪي پاس بهت ڏن هئ، باپ سمجھاتي هئ يه ڏن مال سڀ مٽي ۾ مل جانا هئ. يه شرير پي ختم هو جائينگا. آتما تو مٽي ۾ نھين ملني، ڪتني بڙي بڙي شاھوڪار هئ، بڙا جئسي، پرنٽو اُنڪو ڪيا پتا ڪ آب يه پُراڻي دنيا بدل رھي هئ. معلوم هوتا تو وقت سين

آ جاتي. ڪهڻي يهان پڳوان آيا هون ٿا هڻ ڦر پي جائينگي ڪهان؟ سواءِ باپ ڪي ڪوئي ڪو سدڻي مل نه سڪي. اگر ڪوئي روڻ ڳيا تو ڪهينگي سدڻي سين روڻ ڳيا. اڻسي بهت روڻي رهينگي، ڳرتي رهينگي. آشچيروٽ سُنڻي، نشچيه هوونتي... ڪوئي تو سمجهتي هڻ بروبر ان ڳر ڪوئي راستا هڻ نهين. ان سين تو سک اوڙ شانتي ڪا ورثا ملينگا. ان ڳر سک شانتي ملنا آسميو هڻ. جب ڏن بهت هو تب تو سک ملي. ڏن ۾ هين سک هوتا هڻ نان. وهان (مُوڻ وطن ۾) تو آتمائين شانتي ۾ بڻي هڻ. ڪوئي ڪهي همارا ڀارت نهين هوتا تو سڌيو هر وهان رهتي، ڀرنتو اڻسي ڪهني سين ٿوريئي هونگا. بچون ڪو سمجهايا ڳيا هڻ يهه بنا بنيا ڪيل هڻ. بهت هڻ جو ڪسي نه ڪسي سنشيه ۾ آڪر چور جاتي هڻ. برهمڻي سين روڻ جاتي هڻ يا آپس ۾ روڻ ڪر پڙهائي چوڙ ديتي هڻ.

اڀي تهر يهان ڦول بنني ڪي ليئي آئي هو. محسوس ڪرتي هو بروبر هر ڪانتي سين ڦول بن رهي هڻ. ڦول ضرور بننا هڻ. ڪوئي ڪو ڪچ سنشيه هڻ، فلاڻا يهه ڪرتي هڻ، يهه اڻسي هڻ، اس ليئي هر نهين آئينگي. بس روڻ ڪر جاءِ گهر ۾ بڻ جاتي هڻ. باپ ڪهڻي هڻ اوڙ سڀ سين تو ڀل روڻو ليڪن ايڪ باپ سين ڪي نهين روڻا. بابا وارننگ ديتي هڻ، سزائين بهت ڪڙي هڻ. ڳرپ ۾ پي جو سزائين ملتي هڻ، سڀ ساڪياتڪار ڪراتي هڻ. ڳر ساڪياتڪار ڪي سزا مل نهين سڪتي. يهان ڪا پي ساڪياتڪار هونگا. تهر نين پڙهتي پڙهتي آپس ۾ لڙ جهڙڪر، روڻ ڪر پڙهائي چور دي ٿي. تهر بچي سمجهتي هو همڪو فادر سين پڙهنا هڻ. پڙهائي ڪي چورني نهين هڻ. تهر يهان پڙهتي هين هو منش سين ديوتا بنني. اڻسي اونچ تي اونچ باپ ڪي پاس تهر ملني آتي هو. ڪي جاستي آ جاتي هڻ، ڊراما انوسار ڪچ ٽڪليف هو ڀرتي هڻ. بچون ڪو انيڪ طوفان آتي هڻ. فلاڻي چيز نه ملي، يهه نهين ملا، يهه تو ڪچ پي نهين هڻ. جب موٽ ڪا سميه آئينگا تو اڳيان منش ڪهينگي هر نين ڪيا گناه ڪيا هڻ، ناحق جو همين مارتِي هڻ. اس پڇاڙي ڪي ڀارت ڪو هين ڪها جاتا هڻ خوني ناحق ڀارت. اڇانڪ بامبس ڳرينگي. ڏير ڪي ڏير مرينگي. يهه خوئي ناحق هون ٿا. اڳيان منش اڻسي چلائينگي. تهر بچي تو بهت خوش هوتي هو، ڪيونڪ تهر جاتي هو اس دنيا ڪا وناش هونا هين هڻ، انيڪ ڌرمون ڪا وناش نه هو تو ايڪ ست ڌرم ڪي استاپنا ڪسي هونگي. ستيگ ۾ ايڪ آدي سناتن ديوي ديوتا ڌرم ٿا. ڪسڪو ڪيا پتا ستيگ آڌ ۾ ڪيا ٿا. يهه هڻ ڀر شوتر سنڱر ڀڳ. باپ آئي هين هڻ سڀڪو ڀر شوتر بناني. سڀڪا باپ هڻ نان. ڊراما ڪو تو تهر جان گئي هو. سڀ تو ستيگ ۾ نهين آئينگي. اڻني ڪروڙون آتمائين ستيگ ۾ ٿوريئي آئينگي. يهه هڻ ڊيٽيل ڪي باتين. بهت بچيان هڻ جو ڪچ پي سمجهتي نهين. پڳتي مارگ ڪي هري هوئي هڻ. گيان ٻڌي ۾ بڻ نه سڪي. پڳتي ڪي عادت ڀري هوئي هڻ. ڪهڻي هڻ پڳوان ڪيا نهين ڪر سڪتا. مري هوئي ڪو زنده ڪر سڪتي هڻ. بابا ڪي پاس آتي هڻ، ڪهڻي هڻ فلاڻي منش نين مري هوئي ڪو جڳيا تو ڪيا پڳوان نهين ڪر سڪتا هڻ. ڪوئي نين اڇا ڪام ڪيا تو بس اُسڪي مهما ڪرني لڳ ڀرتي هڻ. ڦر اُنڪي هزارون فالوئرس بن جائينگي. تمهاري پاس تو بهت ٿوري

آتي هئ. پڳوان پڙهائي هئ ڦر اٽني ٿوري ڪيون؟ اٽسي بهت ڪهتي هئ. اڙي، يهان تو مرنا هوتا هئ. وهان تو ڪن رس هئ. بڙي پيڪي سين بئٽ گيتا سُناتي هئ، پڳت لوگ سُنتي هئ. يهان ڪن رس ڪي بات نهين. تمڪو صرف ڪها جاتا هئ باپ ڪو ياد ڪرو. گيتا ۾ پي يهه اڪبر هئ من مڻايو. باپ ڪو ياد ڪرو تو وڪرم وناش هونگي. باپ ڪهتي هئ اڇا برهمڻي سين وا سينئر سين روڻ جاتي هو، اڇا يهه تو ڪام ڪرو اوڙ سنگ ٽوڙ اڀني ڪو آتما سمجهو، ايڪ باپ ڪو ياد ڪرو. باپ هين پنت پاون هئ. بس باپ ڪو ياد ڪرتي رهو. سوڌرشن چڪر ڦراتي رهو. اٽنا ياد ڪيئا تو پي سورڳ ۾ ضرور آئينگي. سورڳ ۾ اونچ پد تو پرشارت ڪي اَنوسار هين ملينگا. پرڄا بناني پري. نهين تو راجائي ڪس پر ڪرينگي. جو بهت محنت ڪرتي هئ، اونچ پد پي وهي پائينگي. اونچ پد ڪي ليئي هين ڪتنا مڻا مارتِي هئ. پرشارت بگر ڪوئي ره نهين سکتا. تهر بچي جانتِي هو اونچ تي اونچ پنت پاون باپ هئ. منش مهما پل گاتي هئ پرنٽو آرٽ نهين سمجهتي هئ. ڀارت ڪتنا شاهوڪار ٿا، ڀارت هئ سورڳ، ونڊر آف ورلڊ. وه سات ونڊرس هئ مايا ڪي. ساري ڊراما ۾ اونچ تي اونچ هئ سورڳ، نيچ تي نيچ هئ نرڪ. اڀي تهر باپ ڪي پاس آئي هو، جانتِي هو مينا بابا اٽنا اونچ تي اونچ لي جاتي هئ. اُنڪو ڪوڻ پوئينگي. پل ڪهان پي ٻاهر جائو صرف ايڪ بات ياد رک، باپ ڪو ياد ڪرو. باپ هين شريمت ديتي هئ. پڳوانو واچي، نه ڪ برهما پڳوانو واچي.

بيحد ڪا باپ بچون سين پوچتي هئ بچي، هر تمڪو اٽنا شاهوڪار بناء ڪر گئي ڦر تمهاري ڏرگتي ڪئسي هوئي؟ پرنٽو سُنتي اٽسي هئ جئسي ڪچ پي سمجهتي نهين. تو بچون ڪو ٿوري تڪليف هوتي هئ، دڪ سڪ، اُستتي ننڊا پي سپ سهن ڪرنا پرتا هئ. يهان ڪي منش ديڪو ڪئسي هئ پرائيمر منسٽر ڪو پي پٿر مارني ۾ ڊيري نهين ڪرتي هئ. ڪهتي هئ اِسڪول ڪي بچون ڪا نيوبلڊ هئ. بهت مهما ڪرتي هئ اُنڪي. سمجهتي هئ يهه فيوچر ڪا نيوبلڊ هئ. پرنٽو وهي اِسٽوڊنٽ دڪ ديني والي نڪل پرتي هئ. ڪاليج ڪو آگ لڱاءِ ديتي هئ. ايڪ دو ڪو گالي ديتي رهتي هئ. باپ سمجهائي هئ دنيا ڪا ڪيا حال هئ. ڊراما ڪا ائڪٽر هوڪر پي ڊراما ڪي آد مڙيه اُنٽ اوڙ مکيه ائڪٽرس آد ڪو نهين جانتِي هئ تو اُنهين ڪيا ڪهين! بڙي تي بڙا ڪوڻ هئ اُسڪي بايوگرافي تو جانتِي چاهيئي نان. ڪچ پي نهين جانتِي. برهما وشنو شنڪر ڪا ڪيا ڀارت هئ، ڌرم اِسٽاپڪون ڪا ڪيا ڀارت هئ. منش تو اَنڌرڌا ۾ آڪر سيڪو پرسپيٽر ڪه ديتي هئ. گرو تو وه جو سدگتي ڪرتا هئ. آب سرو ڪا سدگتي داتا تو ايڪ هين پرم پتا پرماتما هئ. وه پرم گرو پي هئ، ڦر ناليچ پي ديتي هئ. تهر بچون ڪو پڙهائي پي هئ، اُنڪا ڀارت هين ونڊرفل هئ. ڌرم پي اِسٽاپن ڪرتي هئ اوڙ سڀي ڌرمون ڪو خلاص پي ڪرتي هئ. اوڙ تو صرف ڌرم اِسٽاپن ڪرتي هئ، اِسٽاپنا اوڙ وناش ڪرني والي ڪو هين گرو ڪهينگي نان. باپ ڪهتي هئ مئن ڪالون ڪا ڪال هون. ايڪ ڌرم ڪي اِسٽاپنا اوڙ باقي سڀي ڌرمون ڪا وناش هو جائينگا آرٿاٽ اِس

گيان ڀڳت ۾ سواها هو جائينگي. ڦر نه ڪوئي لڙائي لڳينگي، نه ڀڳت رچا جائينگا. تهر ساري وشو ڪي آد مڙيه آنت ڪو جانتي هو. اوڙ تو سڀي نيتي نيتي ڪهتي هئ. تهر اُتسي ٿوريئي ڪهينگي. باپ بگر اوڙ ڪوئي سمجها ٿو نه سگهي. تو تهر بچون ڪو بڙي خوشي هوني چاهيئي پرنتو مايا ڪا سامنا اُتسا هوتا هئ جو ياد هين مٽاءِ ديتي هئ. تهر بچون ڪو دڪ سڪ، مان اُپمان، سهن ڪرنا هئ. يُون تو يهان ڪوئي اُپمان ڪيئا نهين جاتا. اکر ڪوئي ڀي بات هئ تو باپ ڪو رپورٽ ڪرني چاهيئي. رپورٽ نهين ڪرتي تو بڙا پاپ لڳتا هئ. باپ ڪو سُناني سين جهٽ اُنڪو ساوڏاني ملينگي. اس سرجن سين چپانا نهين چاهيئي. بڙا پارِي سرجن هئ. گيان انجيكشن، انڪو انجن ڀي ڪهتي هئ. انجن ڪو گيان سُرمي ڀي ڪها جاتا هئ. جادو آد ڪي تو بات هين نهين هئ. باپ ڪهتي هئ مٿن آيا هون تمڪو پنت سين پاون هوني ڪي ڀڪتي بتاني. پوٽر نهين بنينگي تو ڌارڻا ڀي نهين هونگي. اسي ڪام ڪي ڪارڻ هين ڦر پاپ هوتي هئ. ان پر جيت پاني هئ. خد هين وڪار ۾ جاتا هونگا تو دوسري ڪوئي ڪو ڪه نهين سڪينگي. وه تو مهاپاپ هو جائي. باپ ڪهاڻي ڀي سُناتي هئ پنڊت نين ڪهارام رام ڪهني سين ساگر پار هو جائينگي. منش سمجھتي هئ پاڻي ڪا ساگر. جيئي آڪاش ڪا آنت نهين وٽسي ساگر ڪا ڀي آنت نهين پاءِ سگهي هئ. برهم مھنتو ڪا ڀي آنت نهين. يهان منش آنت پاني ڪا پرشارت ڪرتي هئ. وهان ڪوئي پرشارت نهين ڪرتي. يهان ڪتنا ڀي دُور جاتي هئ ڦر لوٽ آتي هئ. پيٽرول هين نهين هونگا تو آئينگي ڪسي؟ يه هئ سائنس والون ڪا آتي اهنڪار، اُس سين وناش ڪر ديتي هئ. اُتروپلين سين سڪ ڀي هئ ڦر اُن سين آتي دڪ ڀي هئ. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُکيه سار

- (1) ڪسي ڀي ڪارڻ سين پڙهائي نهين چورني هئ. سڙائين بهت ڪڙي هئ اُن سين بچني ڪي ليئي سڀ سنگ ٿوڙ ايڪ باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. روڻا نهين هئ.
- (2) گيان انجيكشن وا انجن ديني والا ايڪ باپ هئ، اُس اوناڻي سرجن سين ڪوئي بات چپاني نهين هئ. باپ ڪو سُناني سين جهٽ ساوڏاني مل جائينگي.

وردان - هرايڪ ڪي وشيشٽا ڪو سمرتِي ۾ رکتِي هوئي فيٿفل بن ايڪ مت

سنگن بناني والي سرو ڪي شپ چنتڪ پو

ڊراما اَنوسار هرايڪ ڪو ڪوئي نه ڪوئي وشيشٽا اوشيم پراپت هئ، اُس وشيشٽا ڪو ڪاريه ۾ لڳائو ٿئا اوڙون ڪي وشيشٽا ڪو ديو. ايڪ دو ۾ فيٿفل رهو تو اُنڪي باتون ڪا پاءِ بدل جائينگا. جب هرايڪ ڪي وشيشٽا ڪو ديوڪينگي تو اُنڪي هوتي ڀي ايڪ دڪائي دينگي. ايڪ مت سنگن هو جائينگا. ڪوئي ڪسڪي گِلاني ڪي بات سُنائي تو اُسي ٿيڪا ديني ڪي بجاءِ سُناني والي ڪا روپ پريورتن ڪر دو، تب ڪهينگي شپ چنتڪ.

سلوگن - سریشٽ سنگلپ ڪا خزانا هين سریشٽ پراڻو وا برهمڻ جيون ڪا آڌار هئ.